

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 11 octombrie 2023
(OR. en)

2021/0406 (COD)

PE-CONS 34/23

POLCOM 124
COMER 78
IA 151
CODEC 1136

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind protejarea Uniunii și a statelor membre ale acesteia împotriva
constrângerilor economice exercitate de țările terțe

REGULAMENTUL (UE) 2023/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din ...

**privind protejarea Uniunii și a statelor membre ale acesteia
împotriva constrângerilor economice exercitate de țările terțe**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207
alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹,

¹ Poziția Parlamentului European din 3 octombrie 2023 (nepublicată încă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*) și Decizia Consiliului din

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în relațiile sale cu restul lumii, Uniunea își susține și promovează valorile și interesele și contribuie la protejarea cetățenilor săi și contribuie, printre altele, la solidaritate și respect reciproc între popoare, precum și la respectarea strictă și dezvoltarea dreptului internațional, inclusiv respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite (denumită în continuare „Carta ONU”).
- (2) În conformitate cu articolul 21 alineatul (1) primul paragraf din TUE, acțiunile Uniunii pe scena internațională au la bază principii precum statul de drept, egalitatea și solidaritatea, precum și respectarea principiilor Cartei ONU și a dreptului internațional. În temeiul articolului 21 alineatul (1) primul paragraf din TUE, Uniunea trebuie, de asemenea, să promoveze soluții multilaterale la problemele comune.
- (3) În temeiul articolelor 1 și 2 din Carta ONU, unul dintre obiectivele Organizației Națiunilor Unite este de a dezvolta relații de prietenie între națiuni, în conformitate cu, printre altele, principiul egalității suverane.
- (4) Articolul 21 alineatul (2) din TUE impune Uniunii să definească și să urmărească politici și acțiuni comune și să depună eforturi pentru a asigura un nivel ridicat de cooperare în toate domeniile relațiilor internaționale, printre altele, pentru a-și proteja valorile, interesele fundamentale, independența și integritatea, pentru a consolida și sprijini statul de drept și principiile dreptului internațional.

- (5) Declarația asupra principiilor dreptului internațional privind relațiile prietenești și de cooperare între state, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 24 octombrie 1970, prevede că relațiile internaționale trebuie derulate în conformitate cu principiile egalității suverane și neintervenției. Declarația respectivă prevede totodată, în raport cu principiul referitor la datoria de a nu interveni în treburile care țin de jurisdicția internă a altui stat, că niciun stat nu poate recurge la măsuri economice, politice sau de orice alt tip, sau încuraja recurgerea la acestea, pentru a constrânge un alt stat în scopul de a obține de la acesta subordonarea exercitării drepturilor sale suverane și avantaje de orice fel, care reflectă dreptul internațional cutumiar și, prin urmare, este obligatoriu în relațiile dintre țările terțe, pe de o parte, și Uniunea și statele sale membre, pe de altă parte. În plus, normele de drept internațional cutumiar privind răspunderea statului pentru fapte internaționale ilicite sunt reflectate în Articolele privind răspunderea statelor pentru fapte internaționale ilicite (ARSIWA), adoptate de Comisia de drept internațional a Organizației Națiunilor Unite cu prilejul celei de a cincizeci și treia sesiuni ale sale, din 2001, și luate la cunoștință de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în Rezoluția 56/83. Respectivele norme sunt obligatorii în relațiile dintre țările terțe, pe de o parte, și Uniunea și statele sale membre, pe de altă parte.
- (6) Economia mondială modernă interconectată atrage după sine un risc mai mare de constrângeri economice, întrucât oferă țărilor mai multe mijloace pentru astfel de constrângeri, inclusiv mijloace hibride. Este de dorit ca Uniunea să contribuie la crearea, dezvoltarea și clarificarea cadrelor internaționale pentru prevenirea și eliminarea situațiilor de constrângere economică.

- (7) Deși acționează întotdeauna în cadrul dreptului internațional, este esențial ca Uniunea să dispună de un instrument adecvat pentru a descuraja și a contracara constrângerile economice din partea țărilor terțe pentru a-și proteja drepturile și interesele și pe cele ale statelor sale membre. Acest lucru este valabil în special atunci când țările terțe interferează cu opțiunile suverane legitime ale Uniunii sau ale unui stat membru prin aplicarea sau amenințarea cu aplicarea unor măsuri care afectează comerțul sau investițiile, cu scopul de a încerca să împiedice sau să obțină încetarea, modificarea sau adoptarea unui anumit act de către Uniune sau de către un stat membru, inclusiv o poziție exprimată de o instituție, un organism, un oficiu sau o agenție sau, de Uniune sau de un stat membru. Astfel de măsuri care afectează comerțul sau investițiile pot include nu numai acțiunile întreprinse pe teritoriul țării terțe vizate și care au efecte pe teritoriul acesteia, ci și acțiunile întreprinse de țara terță, inclusiv prin intermediul entităților controlate sau dirijate de țara terță și prezente în Uniune, care aduc prejudicii activităților economice din Uniune. Termenul „țară terță” ar trebui înțeles ca incluzând nu numai un stat terț, ci și un teritoriu vamal separat sau un alt subiect de drept internațional, deoarece astfel de entități sunt de asemenea capabile să exercite constrângeri economice. Utilizarea termenului respectiv și aplicarea prezentului regulament nu au nicio implicație asupra suveranității. Mai mult, prezentul regulament ar trebui să se aplice în conformitate cu poziția Uniunii față de țara terță în cauză.

- (8) Prezentul regulament urmărește să asigure un răspuns efectiv, eficient și rapid al Uniunii la constrângerile economice. Prezentul regulament urmărește, în special, să descurajeze constrângerile economice împotriva Uniunii sau a unui stat membru și să permită Uniunii, ca măsură de ultimă instanță, să contracareze constrângerile economice prin măsuri de răspuns ale Uniunii. Prezentul regulament nu aduce atingere instrumentelor existente ale Uniunii și acordurilor internaționale încheiate de Uniune și nici acțiunilor întreprinse în virtutea acestora care sunt compatibile cu dreptul internațional în domeniul politicii comerciale comune sau al altor politici ale Uniunii.
- (9) Constrângerea economică exercitată de țările terțe poate avea ca țintă acțiunile de politică externă ale Uniunii sau ale unui stat membru, iar stabilirea existenței unor constrângeri economice și răspunsurile la acestea pot avea implicații semnificative pentru relațiile cu țările terțe. Este necesar să se asigure răspunsuri consecvente în domenii de politică distincte, dar conexe. Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității Uniunii de a lua o măsură în temeiul anumitor dispoziții specifice din titlul V capitolul 2 din TUE, căreia ar trebui să i se acorde atenția cuvenită când se analizează orice răspuns la constrângerea economică exercitată de o țară terță.

- (10) Constrângerile economice exercitate de o țară terță împotriva unui stat membru afectează piața internă a Uniunii și Uniunea în ansamblu. Dacă acționează singure, statele membre, nu pot contracara constrângerile economice exercitate de țări terțe prin măsuri care intră în domeniul politicii comerciale comune. În virtutea competenței exclusive conferite Uniunii prin articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), numai Uniunea are permisiunea de a acționa. În plus, este posibil ca statele membre, în calitate de actori individuali în temeiul dreptului internațional, să nu fie îndreptățite să răspundă unei constrângeri economice care vizează Uniunea, exercitate de țări terțe. Prin urmare, este necesar ca mijloacele pentru atingerea acestor obiective să fie create la nivelul Uniunii. Prezentul regulament nu aduce atingere repartizării competențelor dintre Uniune și statele membre.

- (11) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun, pentru crearea unui cadru eficace și cuprinzător de acțiune a Uniunii împotriva constrângerilor economice, să se stabilească norme privind examinarea, stabilirea și contracararea constrângerilor economice exercitate de țări terțe. Măsurile de răspuns ale Uniunii ar trebui să fie precedate de o examinare a faptelor, de determinarea existenței unei constrângeri economice și, atunci când este posibil și cu condiția ca și țara terță să se implice cu bună-credință, de eforturi de a găsi o soluție în cooperare cu țara terță în cauză. Orice măsuri impuse de Uniune ar trebui să fie proporționale și să nu depășească prejudiciul cauzat Uniunii. Criteriile de selectare și de elaborare a măsurilor de răspuns ale Uniunii ar trebui să țină seama în special de succesul măsurilor de răspuns ale Uniunii în încercarea de a determina încetarea constrângerilor economice și, dacă este cazul, repararea prejudiciului cauzat Uniunii, precum și de necesitatea de a evita sau de a reduce la minimum efectele colaterale, complexitatea și sarcinile administrative disproporționate și costurile impuse, în special, operatorilor economici din Uniune, precum și de interesul Uniunii. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din TUE.
- (12) Orice acțiune întreprinsă de Uniune în temeiul prezentului regulament ar trebui să respecte dreptul internațional, inclusiv dreptul internațional cutumiar. Printre acordurile internaționale încheiate de Uniune și de statele membre, Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) este piatra de temelie a sistemului comercial multilateral bazat pe norme. Prin urmare, este important ca Uniunea să continue să sprijine acest sistem, construit în jurul OMC, și, după caz, să apeleze la sistemul său de soluționare a litigiilor.

- (13) Dreptul internațional cutumiar, așa cum se reflectă la articolul 22 și articolele 49-53 din ARSIWA, permite, în anumite condiții cum ar fi proporționalitatea și notificarea prealabilă, să se impună contramăsuri, și anume măsuri care în mod normal ar contraveni obligațiilor internaționale ale unei părți prejudiciate față de țara responsabilă de încălcarea dreptului internațional, și care au ca scop încetarea încălcării sau repararea prejudiciului. În consecință, măsurile de răspuns ale Uniunii ar putea consta, după caz, nu numai în măsuri conforme cu obligațiile internaționale ale Uniunii, ci și în neîndeplinirea obligațiilor internaționale față de țara terță în cauză, în măsura în care măsurile de constrângere economică impuse de țara terță constituie o faptă internațională ilicită. În temeiul dreptului internațional, în conformitate cu principiul proporționalității, contramăsurile trebuie să fie proporționale cu prejudiciul suferit, ținând seama de gravitatea faptelor internaționale ilicite și de drepturile în cauză. În acest sens, prejudiciul cauzat Uniunii sau unui stat membru este înțeles, în temeiul dreptului internațional, ca incluzând prejudiciul cauzat operatorilor economici din Uniune.

- (14) În cazul în care constrângerea economică constituie o faptă internațională ilicită, Uniunea ar trebui, dacă este cazul, să solicite țării terțe în cauză, pe lângă încetarea constrângerii economice, repararea oricărui prejudiciu cauzat Uniunii, în conformitate cu articolul 31 și articolele 34-39 din ARSIWA. Dacă obține despăgubiri pentru prejudiciul cauzat operatorilor din Uniune, Uniunea poate, dacă este cazul și în măsura posibilităților, să aibă în vedere transferarea despăgubirilor respective către operatorii din Uniune care au suferit pierderi ca urmare a constrângerilor economice.

- (15) Constrângerea este interzisă și ca urmare reprezintă o faptă ilicită în temeiul dreptului internațional atunci când o țară aplică măsuri precum restricțiile comerciale sau de investiții pentru a obține din partea unei alte țări o acțiune sau o inacțiune pe care țara respectivă nu este obligată să o realizeze în temeiul dreptului internațional și care se înscrie în suveranitatea sa, precum și atunci când constrângerea atinge un anumit prag calitativ sau cantitativ, în funcție atât de scopurile urmărite, cât și de mijloacele utilizate. Comisia și Consiliul ar trebui să țină seama de criterii calitative sau cantitative care să permită să se stabilească dacă țara terță intervine în opțiunile suverane legitime ale Uniunii sau ale unui stat membru și dacă acțiunea sa constituie o constrângere economică care necesită un răspuns din partea Uniunii. Printre aceste criterii, ar trebui să existe elemente care să caracterizeze, atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ, în primul rând forma, efectele și scopul măsurilor pe care le impune țara terță. Aplicarea respectivelor criterii ar garanta că numai constrângerea economică cu un impact suficient de grav sau, dacă constrângerea economică constă într-o amenințare, că numai o amenințare credibilă, ar intra sub incidența prezentului regulament. În plus, Comisia și Consiliul ar trebui să examineze cu mare atenție dacă nu cumva țara terță urmărește un motiv legitim, deoarece obiectivul său este de a răspunde unei preocupări recunoscute la nivel internațional, ca, printre altele, menținerea păcii și securității internaționale, protecția drepturilor omului, protecția mediului sau combaterea schimbărilor climatice.

- (16) Actele țărilor terțe sunt înțelese în dreptul internațional cutumiar ca incluzând toate formele de acțiune sau omisiune, inclusiv amenințări, care pot fi atribuite unui stat în temeiul dreptului internațional cutumiar. Articolul 2 litera (a) și articolele 4-11 din ARSIWA confirmă că dreptul internațional cutumiar califică drept act al unui stat, în special: comportamentul oricărui organ de stat, al unei persoane sau al unei entități care nu este un organ al statului, dar care este împuternicit(ă) de legislația acelui stat să exercite elemente de autoritate guvernamentală, comportamentul unui organ pus la dispoziția unui stat de către un alt stat, comportamentul unei persoane sau unui grup de persoane care acționează la instrucțiunile sau sub conducerea sau sub controlul acelui stat în comportamentul său, comportamentul unei persoane sau unui grup de persoane care exercită elemente ale autorității guvernamentale în absența sau lipsa autorităților oficiale și în circumstanțe care îi permit să exercite elementele de autoritate respective, precum și comportamentul pe care statul îl recunoaște și îl adoptă drept comportament propriu.
- (17) Comisia ar trebui să examineze dacă măsurile luate de o țară terță constituie o constrângere economică. Comisia ar trebui să efectueze o astfel de examinare pe baza informațiilor primite din orice sursă fiabilă, inclusiv de la persoane fizice și juridice, de la Parlamentul European, de la un stat membru sau de la sindicate. Pentru a determina dacă o țară terță aplică sau amenință să aplice măsuri care afectează comerțul sau investițiile și care constituie constrângeri economice, evaluarea Comisiei și a Consiliului ar trebui să se bazeze pe fapte.

- (18) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament și având în vedere caracterul unic al constrângerii economice care afectează comerțul și investițiile, ar trebui conferite competențe de executare Consiliului pentru a stabili dacă este vorba de o constrângere economică și dacă este oportun să se solicite repararea prejudiciului cauzat Uniunii. Competențele de executare conferite Consiliului se limitează la circumstanțele care decurg din constrângerea economică și reprezintă un răspuns la acestea și nu trebuie să fie considerate un precedent.

- (19) În urma examinării, în cazul în care Comisia constată că măsura luată de o țară terță constituie o constrângere economică, Comisia ar trebui să prezinte Consiliului o propunere de act de punere în aplicare care să stabilească că măsura luată de o țară terță îndeplinește condițiile pentru existența unei constrângeri economice. În propunerea respectivă, Comisia ar trebui să includă o perioadă orientativă pentru Comisie în care să se evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile pentru ca Uniunea să adopte măsuri de răspuns. Dacă este cazul, Comisia ar trebui să trimită Consiliului și o propunere de act de punere în aplicare din care să reiasă că Uniunea cere țărilor terțe să repare prejudiciul cauzat Uniunii. În plus, constrângerea economică poate avea un impact asupra Uniunii sau a oricărui stat membru și, prin urmare, poate determina necesitatea de a acționa rapid în temeiul prezentului regulament și în conformitate cu principiile Uniunii de solidaritate între statele membre și de cooperare sinceră. În consecință, Consiliul ar trebui să acționeze cu celeritate și să depună toate eforturile necesare pentru a adopta o decizie în termen de 8 săptămâni de la data la care Comisia i-a trimis propunerea. În exercitarea competențelor sale de executare, Consiliul ar trebui să acționeze în conformitate cu condițiile privind existența constrângerii economice și cu criteriile pentru a determina dacă este oportun să i se solicite țărilor terțe repararea prejudiciului cauzat Uniunii.

- (20) În efortul de a asigura încetarea constrângerii economice și, la nevoie, repararea prejudiciului cauzat Uniunii, Uniunea ar trebui să caute o soluționare rapidă și justă a problemei. În consecință, Comisia ar trebui să ofere posibilitatea adecvată de consultări cu țara terță în cauză și, dacă țara terță respectivă este pregătită să înceapă consultări cu bună-credință, să inițieze cu celeritate un dialog cu aceasta. În cursul unor astfel de consultări, Comisia ar trebui să depună eforturi să exploreze mijloace precum negocierile directe, sesizarea instanțelor internaționale de arbitraj sau medierea, concilierea sau bunele oficii din partea unei entități terțe, fără a aduce atingere repartizării competențelor între Uniune și statele membre. În special, atunci când țara terță își suspendă constrângerile economice și este de acord să supună chestiunea unei proceduri internaționale de soluționare a litigiilor, ar trebui încheiat un acord internațional cu țara terță, în funcție de situație. Un astfel de acord internațional poate fi încheiat fie de Uniune, în conformitate cu articolul 218 din TFUE, fie de statul membru în cauză.
- (21) Uniunea ar trebui să sprijine și să coopereze cu țările terțe afectate de aceleași măsuri de constrângere economică sau de măsuri similare de constrângere economică sau cu alte țări terțe interesate. Uniunea ar trebui să participe la coordonarea internațională în orice foruri bilaterale, plurilaterale sau multilaterale care sunt potrivite pentru a preveni sau elimina constrângerile economice. Comisia ar trebui să exprime poziția Uniunii după ce se consultă cu Consiliul în conformitate cu tratatele, după caz, și, eventual, cu participarea statelor membre.

- (22) Este de dorit ca Uniunea să folosească proactiv toate mijloacele disponibile de dialog cu țara terță în cauză, precum negocierile, arbitrajul sau medierea și ca aceasta să impună măsuri numai atunci când asemenea mijloace nu conduc la încetarea promptă și efectivă a constrângerii economice și, dacă este cazul și dacă Uniunea solicită acest lucru din partea țării terțe în cauză, la repararea prejudiciului pe care l-a cauzat Uniunii, și în cazul în care trebuie acționat pentru a proteja interesele și drepturile Uniunii și ale statelor sale membre în temeiul dreptului internațional și este în interesul Uniunii să se acționeze astfel. Este oportun ca prezentul regulament să stabilească normele și procedurile aplicabile pentru impunerea și aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii și să permită acțiuni întreprinse cu celeritate atunci când acest lucru este necesar pentru a menține eficacitatea respectivelor măsuri de răspuns ale Uniunii.

- (23) Măsurile de răspuns ale Uniunii adoptate în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să fie selectate și elaborate pe baza unor criterii obiective, inclusiv: eficiența măsurilor în a determina încetarea constrângerii economice și, dacă este cazul, repararea prejudiciului cauzat Uniunii; potențialul de a oferi ajutor operatorilor economici din Uniune afectați de măsurile de constrângere economică; scopul de a evita sau de a reduce la minimum efectele economice negative și de altă natură asupra Uniunii; și evitarea sarcinii și a costurilor administrative disproporționate în aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii. Ar trebui apărate mediul de investiții și economia bazată pe cunoaștere din Uniune. Este esențial ca selectarea și elaborarea măsurilor de răspuns ale Uniunii să țină seama de interesul Uniunii, ceea ce include, printre altele, interesele industriilor Uniunii din amonte și din aval și interesele consumatorilor finali din Uniune. Atunci când are în vedere măsuri de răspuns ale Uniunii, Comisia ar trebui să acorde prioritate măsurilor care nu ar urma să aibă un impact disproporționat asupra securității juridice și a previzibilității măsurilor pentru operatorii economici, precum și asupra administrării reglementărilor naționale relevante. Atunci când are în vedere măsuri de răspuns ale Uniunii care afectează autorizații, înregistrări, licențe sau alte drepturi în scopul desfășurării activităților comerciale, Comisia ar trebui să adopte mai degrabă măsuri care afectează procedurile aplicate la nivelul Uniunii și bazate pe legislația secundară sau, dacă astfel de măsuri nu sunt potrivite, măsuri în domenii în care există un drept al Uniunii dezvoltat. Măsurile de răspuns ale Uniunii nu ar trebui să interfereze cu decizii administrative care sunt bazate pe evaluarea unor dovezi științifice. Măsurile de răspuns ale Uniunii ar trebui selectate dintr-o gamă largă de opțiuni pentru a permite adoptarea celor mai adecvate măsuri în orice caz dat.

- (24) Uniunea ar trebui să fie în măsură să adopte măsuri de răspuns ale Uniunii cu aplicare generală, concepute astfel încât să afecteze anumite sectoare, regiuni sau operatori din țara terță în cauză. Uniunea ar trebui, de asemenea, să poată adopta măsuri de răspuns ale Uniunii care se aplică anumitor persoane fizice sau juridice care au legături sau relații cu guvernul țării terțe și care desfășoară sau pot desfășura activități care intră sub incidența articolului 207 din TFUE. Astfel de măsuri de răspuns focalizate ale Uniunii pot determina încetarea promptă a constrângerii economice, evitând, în același timp, cu totul sau reducând la minimum efectele negative ale unei astfel de constrângeri asupra economiilor statelor membre, a operatorilor economici din Uniune și a consumatorilor finali din Uniune.

- (25) Ca parte a răspunsului Uniunii pentru a determina încetarea constrângerilor economice din partea țărilor terțe, Comisia poate adopta măsuri și în temeiul altor instrumente juridice decât prezentul regulament care conferă Comisiei competențe specifice, legate, de exemplu de acordarea de finanțare din partea Uniunii sau de posibilitățile de a limita participarea la programele-cadru ale Uniunii pentru cercetare și inovare, în conformitate cu procedurile aplicabile prevăzute în acestea. Prezentul regulament nu aduce atingere normelor și procedurilor prevăzute de aceste alte instrumente juridice. Comisia ar trebui să asigure coordonarea măsurilor prevăzute în anexa I cu măsurile pe care le adoptă în temeiul unor acte juridice ale Uniunii, altele decât prezentul regulament. În special, totalitatea măsurilor de răspuns impuse de Uniune ar trebui să fie proporționale și să nu depășească nivelul prejudiciului cauzat Uniunii. Fără a afecta alte obligațiile de raportare către Parlamentul European sau Consiliul prevăzute în temeiul acestor alte instrumente juridice, Comisia ar trebui să țină Parlamentul European și Consiliul la curent cu acțiunile întreprinse în temeiul unor astfel de instrumente sincronizate cu măsurile de răspuns ale Uniunii.
- (26) Este oportun să se stabilească norme privind originea bunurilor sau a serviciilor și naționalitatea prestatorilor de servicii, a investițiilor și a titularilor de drepturi de proprietate intelectuală, în scopul stabilirii măsurilor de răspuns ale Uniunii. Normele privind originea și naționalitatea ar trebui să fie stabilite în considerarea normelor în vigoare pentru comerțul și investițiile nepreferențiale care sunt aplicabile în temeiul dreptului Uniunii și al acordurilor internaționale încheiate de Uniune.

- (27) Pentru a determina încetarea constrângerii economice și, dacă este cazul, repararea prejudiciilor cauzate, măsurile de răspuns ale Uniunii constând în restricții afectând investițiile străine directe sau comerțul cu servicii ar trebui să se aplice numai în ceea ce privește serviciile furnizate sau investițiile directe efectuate în cadrul Uniunii de către una sau mai multe persoane juridice stabilite în Uniune și care sunt deținute sau controlate de persoane din țara terță în cauză, atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura eficacitatea măsurilor de răspuns ale Uniunii și, în special, pentru a preveni evitarea și eludarea acestora. Decizia de a impune orice astfel de restricții ar trebui justificată în mod corespunzător în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului regulament, având în vedere criteriile specificate în prezentul regulament.
- (28) După adoptarea măsurilor de răspuns ale Uniunii, Comisia ar trebui să evalueze în permanență situația în ceea ce privește măsurile de constrângere economică, eficacitatea măsurilor de răspuns ale Uniunii și efectele acestora asupra intereselor Uniunii, în vederea ajustării, suspendării sau încetării în consecință a măsurilor de răspuns. Prin urmare, este necesar să se stabilească normele și procedurile pentru modificarea, suspendarea și încetarea măsurilor de răspuns ale Uniunii, precum și situațiile în care modificarea, suspendarea sau încetarea măsurilor de răspuns ale Uniunii sunt adecvate.
- (29) Este esențial să se prevadă posibilități de implicare a părților interesate, inclusiv a întreprinderilor, în vederea adoptării și modificării măsurilor de răspuns ale Uniunii și, după caz, în scopul suspendării și al încetării măsurilor, având în vedere impactul potențial asupra respectivelor părți interesate.

- (30) Având în vedere constrângerile economice exercitate de țările terțe și, în special, frecvența și gravitatea acestora, Comisia ar trebui să prevadă, pentru a asigura corelarea cu orice act normativ relevant din dreptul Uniunii, un punct de contact unic pentru funcționarea prezentului regulament și, în consecință, ar trebui să ia măsuri în vederea asigurării faptului că Uniunea este în măsură să anticipeze mai bine și să răspundă cu succes la constrângerile economice.
- (31) Este important să se asigure informarea periodică și în timp util a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la evoluțiile relevante în aplicarea prezentului regulament și, după caz, să existe posibilitatea unui schimb de opinii cu Comisia.

- (32) În vederea ajustării normelor privind originea sau naționalitatea pentru a ține seama de evoluțiile relevante ale instrumentelor internaționale și de experiența dobândită în aplicarea măsurilor în temeiul prezentului regulament sau al altor acte ale Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexei II. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (33) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a măsurilor de răspuns ale Uniunii în temeiul prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivă competențe ar trebui exercitate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului².

¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

² Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (34) Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea măsurilor de răspuns ale Uniunii și pentru modificarea, suspendarea sau încetarea acestora, având în vedere că măsurile respective stabilesc răspunsul Uniunii la constrângerile economice care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Având în vedere natura specifică a prezentului regulament și faptul că măsurile de răspuns ale Uniunii au un caracter deosebit de sensibil, Comisia nu ar trebui să adopte un proiect de act de punere în aplicare referitor la nicio măsură de răspuns a Uniunii în cazul în care comitetul nu emite niciun aviz cu privire la actul respectiv. În exercitarea competențelor sale de executare, Comisia ar trebui să acorde o atenție deosebită soluțiilor care se bucură de cel mai larg sprijin posibil în rândul statelor membre și, în toate etapele procedurii, inclusiv în cadrul comitetului de apel, să încerce să găsească soluții echilibrate și evitând să se opună unei poziții predominante în rândul statelor membre, în special în legătură cu justetea unui proiect de act de punere în aplicare.
- (35) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile cu durată limitată atunci când, în cazuri justificate în mod corespunzător referitoare la modificarea sau suspendarea măsurilor de răspuns ale Uniunii, există motive imperioase de urgență care impun acțiuni prompte pentru a evita prejudicii ireparabile cauzate Uniunii sau unui stat membru sau pentru a asigura conformitatea cu dreptul internațional. Astfel de acțiuni prompte ar putea împiedica constrângerea să cauzeze sau să agraveze un prejudiciu economic, de orice natură, în special în vederea protejării intereselor acute și vitale ale Uniunii sau ale unui stat membru.

- (36) Orice acțiune întreprinsă în temeiul prezentului regulament, inclusiv adoptarea de măsuri de răspuns ale Uniunii care se aplică anumitor persoane fizice sau juridice, trebuie să respecte Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În plus, orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament trebuie să respecte normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către funcționarii statelor membre care obțin informații în temeiul prezentului regulament se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile Uniunii se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului².

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

² Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (37) Comisia ar trebui să evalueze măsurile de răspuns ale Uniunii adoptate în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește eficacitatea și funcționarea acestora și, după caz, trage concluzii privind obiectivele viitoarelor măsuri de răspuns ale Uniunii. Comisia ar trebui, de asemenea, să revizuiască prezentul regulament după ce a acumulat suficientă experiență cu aplicarea acestuia și, de asemenea, în raport cu alte politici și instrumente juridice ale Uniunii, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului¹. Revizuirea prezentului regulament ar trebui să vizeze domeniul de aplicare, funcționarea, eficiența și eficacitatea sa. Comisia ar trebui să raporteze cu privire la evaluare Parlamentului European și Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹ Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului din 22 noiembrie 1996 de protecție împotriva efectelor aplicării extrateritoriale a unei legislații adoptate de către o țară terță, precum și a acțiunilor întemeiate pe aceasta sau care rezultă din aceasta (JO L 309, 29.11.1996, p. 1).

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică în cazul unei constrângeri economice impuse de o țară terță. Acesta stabilește norme și proceduri pentru a asigura protecția eficace a intereselor Uniunii și ale statelor sale membre împotriva constrângerilor economice exercitate de o țară terță.
- (2) Prezentul regulament stabilește un cadru pentru ca Uniunea să răspundă constrângerilor economice cu scopul de a le descuraja sau de a obține încetarea acestora, permițând totodată Uniunii, ca măsură în ultimă instanță, să contracareze constrângerile economice prin măsuri de răspuns ale Uniunii.

Prezentul regulament stabilește și un cadru pentru ca Uniunea să solicite despăgubiri pentru prejudiciul cauzat Uniunii, dacă este cazul.

- (3) Orice acțiune întreprinsă în temeiul prezentului regulament este corelată cu dreptul internațional și este desfășurată în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii.
- (4) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere instrumentelor existente ale Uniunii și acordurilor internaționale încheiate de Uniune, nici acțiunilor întreprinse în temeiul lor care respectă dreptul internațional, în domeniul politicii comerciale comune, precum și nici altor politici ale Uniunii.

- (5) Prezentul regulament nu afectează repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre.

Articolul 2

Constrângeri economice

- (1) În sensul prezentului regulament, există constrângeri economice atunci când o țară terță aplică sau amenință cu aplicarea unei măsuri luate de o țară terță care afectează comerțul sau investițiile pentru a împiedica sau obține încetarea, modificarea sau adoptarea unui anumit act de către Uniune sau de către un stat membru, intervenind astfel în opțiunile suverane legitime ale Uniunii sau ale unui stat membru.
- (2) Pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia și Consiliul iau în considerare următoarele elemente:
- (a) intensitatea, gravitatea, frecvența, durata, amploarea și magnitudinea măsurii luate de o țară terță, inclusiv impactul acesteia asupra relațiilor comerciale sau de investiții cu Uniunea, precum și presiunea generată de aceasta asupra Uniunii sau a unui stat membru;
 - (b) dacă țara terță manifestă un comportament de imixtiune prin care încearcă să prevină sau să determine Uniunea, un stat membru sau o altă țară terță să acționeze într-un anumit fel;
 - (c) gradul în care măsura luată de o țară terță aduce atingere unui domeniu al suveranității Uniunii sau a unui stat membru;

- (d) dacă țara terță acționează în temeiul unei preocupări legitime recunoscute la nivel internațional;
- (e) dacă și în ce mod țara terță, înainte de a-și impune sau aplica măsurile, a încercat în mod serios, cu bună-credință, să soluționeze problema prin coordonare sau prin arbitraj la nivel internațional, fie pe cale bilaterală, fie în cadrul unui forum internațional.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „măsură luată de o țară terță” înseamnă orice acțiune sau omisiune care îi poate fi atribuită unei țări terțe în temeiul dreptului internațional;
2. „act anume” înseamnă orice act juridic sau de altă natură, inclusiv exprimarea unei poziții, din partea unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii, a unui stat membru sau a unei țări terțe;
3. „prejudiciu cauzat Uniunii” înseamnă un impact negativ, inclusiv un prejudiciu economic, cauzat Uniunii sau unui stat membru, inclusiv operatorilor economici din Uniune, cauzat de constrângeri economice;

4. „țară terță” înseamnă orice stat, teritoriu vamal separat sau alt subiect de drept internațional, altul decât Uniunea sau un stat membru;

Articolul 4

Examinarea măsurilor luate de o țară terță

- (1) Comisia poate examina, din proprie inițiativă sau pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător, orice măsură luată de o țară terță, pentru a stabili dacă aceasta îndeplinește condițiile de la articolul 2 alineatul (1).
- (2) În cazul în care examinează o măsură luată de o țară terță, Comisia acționează cu promptitudine. Examinarea respectivă nu trebuie să depășească, în mod normal, 4 luni.

Comisia efectuează examinarea pe baza unor informații justificate, obținute din proprie inițiativă sau primite din orice sursă de încredere, inclusiv un stat membru, Parlamentul European, operatori economici sau sindicate.

Comisia asigură protecția informațiilor confidențiale în conformitate cu articolul 15, inclusiv, dacă este necesar, protecția identității persoanei care furnizează informațiile.

Comisia pune la dispoziția publicului instrumente securizate în vederea facilitării transmiterii de informații relevante din surse externe.

- (3) Comisia informează statele membre în timp util despre începerea examinărilor și despre cum evoluează examinările în curs.
- (4) Dacă este necesar, Comisia solicită informații cu privire la impactul măsurilor luate de țara terță în cauză.

Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze astfel de informații, iar statele membre trebuie să dea curs cererii respective cu celeritate.

Prin publicarea unui anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, prin alte mijloace de comunicare publică adecvate, Comisia poate invita părțile interesate să transmită informații. Comisia stabilește o dată până la care trebuie transmise informațiile respective, ținând seama de perioada indicată la alineatul (2) primul paragraf.

În cazul în care publică un astfel de aviz, Comisia notifică țările terțe în cauză că examinarea a început.

Articolul 5

Determinare cu privire la măsura luată de o țară terță

- (1) În cazul în care, în urma unei examinări efectuate în conformitate cu articolul 4, Comisia ajunge la concluzia că măsura luată de o țară terță îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1), prezintă Consiliului o propunere de act de punere în aplicare prin care se stabilește că măsura luată de o țară terță îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1).

În propunerea respectivă, Comisia explică în ce mod sunt îndeplinite condițiile respective.

Propunerea stipulează o perioadă orientativă în care Comisia trebuie să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1). Perioada respectivă nu poate depăși 6 luni, cu excepția cazului în care este necesară o perioadă mai lungă, justificată corespunzător, având în vedere circumstanțele specifice cazului.

- (2) În propunerea menționată la alineatul (1) sau într-o propunere ulterioară de act de punere în aplicare al Consiliului, Comisia propune, după caz, ca Consiliul să determine dacă să i se solicite țărilor terțe repararea prejudiciului cauzat Uniunii.

Evaluarea prin care se stabilește dacă să i se solicite țărilor terțe repararea prejudiciului cauzat Uniunii se bazează pe toate circumstanțele cazului. Evaluarea respectivă se bazează, în special, pe natura și amploarea prejudiciului cauzat, precum și pe obligația generală prevăzută de dreptul internațional cutumiar de a repara integral prejudiciul cauzat de o faptă internațională ilicită.

- (3) Înainte de prezentarea propunerii menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, dacă este util pentru a determina situația menționată la alineatul respectiv, Comisia, fără a aduce atingere vreunui angajament cu țara terță în cauză în temeiul articolului 6, invită țara terță să își prezinte observațiile într-un anumit termen. Acest termen trebuie să fie rezonabil și să nu întârzie nejustificat prezentarea de către Comisie a propunerii menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.
- (4) Înainte de a prezenta propunerea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia informează Parlamentul European cu privire la concluziile examinării efectuate în conformitate cu articolul 4.
- (5) Consiliul adoptă actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2), hotărând cu majoritate calificată.

Consiliul poate modifica propunerile menționate la alineatele (1) și (2), hotărând cu majoritate calificată.

- (6) În scopurile prezentului articol, Consiliul acționează cu celeritate.

Consiliul decide în termen de 8 săptămâni de la data prezentării propunerilor menționate la alineatele (1) și (2).

Prin derogare de la al doilea paragraf, Consiliul poate decide după expirarea acestui termen de 8 săptămâni, cu condiția să informeze Comisia de întârziere și de motivele întârzierii.

Perioada totală în care Consiliul trebuie să decidă în mod normal nu depășește 10 săptămâni de la transmiterea propunerilor menționate la alineatele (1) și (2).

În exercitarea competențelor sale de executare, Consiliul aplică articolul 2 alineatul (1) care stabilește condițiile pentru existența unor constrângeri economice și criteriile prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf de la prezentul articol și explică în ce mod sunt îndeplinite respectivele condiții și cum se aplică criteriile respective.

- (7) Actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (8) Parlamentul European este informat cu privire la orice acte de punere în aplicare propuse sau adoptate în temeiul prezentului articol.
- (9) În cazul în care Consiliul adoptă un act de punere în aplicare, astfel cum se menționează la alineatul (1), Comisia informează țara terță în consecință și solicită țării terțe respective să înceteze imediat constrângerea economică.
- (10) În cazul în care Consiliul adoptă un act de punere în aplicare, astfel cum se menționează la alineatul (2), Comisia solicită țării terțe respective repararea prejudiciului cauzat Uniunii într-un termen rezonabil.

Articolul 6
Dialogul cu țara terță

- (1) În urma adoptării unui act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 5, Comisia oferă o oportunitate adecvată pentru consultări cu țara terță în vederea încetării constrângerii economice și, în cazul în care se solicită acest lucru în temeiul articolului 5 alineatul (10), pentru repararea prejudiciului cauzat Uniunii.

În cazul în care țara terță inițiază consultări cu Uniunea cu bună-credință, Comisia se implică în astfel de consultări cu celeritate.

În cursul acestor consultări, Comisia poate explora mai multe opțiuni cu țara terță, inclusiv următoarele:

- (a) negocieri directe;
 - (b) sesizarea instanțelor internaționale de arbitraj;
 - (c) medierea, concilierea sau bunele oficii din partea unei terțe părți pentru a sprijini Uniunea și țara terță în eforturile acestora depuse în temeiul prezentului articol.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), Comisia încearcă să obțină încetarea constrângerii economice inclusiv prin aducerea în discuție a problemei în cadrul oricărui forum internațional relevant, după ce se consultă cu Consiliul, dacă este aplicabil în conformitate cu tratatele.

- (3) După adoptarea măsurilor de răspuns ale Uniunii în temeiul articolului 8, Comisia rămâne deschisă față de ideea de a purta consultări cu țara terță, coroborate cu posibila suspendare, în temeiul articolului 12 alineatul (2), a oricăror măsuri de răspuns ale Uniunii.

Articolul 7

Cooperarea internațională

Comisia participă la consultări sau cooperează cu orice altă țară terță afectată de constrângeri economice identice sau similare sau cu orice altă țară terță interesată, cu scopul de a obține încetarea constrângerii economice, după ce se consultă cu Consiliul, dacă este aplicabil în conformitate cu tratatele.

Astfel de consultări și cooperare pot implica, după caz:

- (a) schimbul de informații și experiențe relevante care facilitează un răspuns coerent la o astfel de constrângere economică;
- (b) coordonarea în cadrul forurilor internaționale relevante;
- (c) coordonarea măsurilor de răspuns la constrângere.

Comisia invită, după caz, statele membre să participe la astfel de consultări și cooperare.

Astfel de consultări sau cooperare nu trebuie să întârzie nejustificat aplicarea prezentului regulament.

Articolul 8
Măsurile de răspuns ale Uniunii

- (1) Comisia adoptă măsuri de răspuns ale Uniunii prin intermediul unui act de punere în aplicare în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) acțiunile în temeiul articolelor 5 și 6 nu au condus, într-un termen rezonabil, la încetarea constrângerii economice și, atunci când s-a solicitat în temeiul articolului 5 alineatul (10), la repararea prejudiciului cauzat Uniunii;
 - (b) adoptarea măsurilor de răspuns ale Uniunii este necesară pentru a proteja interesele și drepturile Uniunii și ale statelor sale membre în cazul respectiv, având în vedere opțiunile disponibile;
 - (c) adoptarea măsurilor de răspuns ale Uniunii este în interesul Uniunii, astfel cum este determinat în conformitate cu articolul 9.

În cazul în care constrângerea economică a încetat, dar, țara terță nu a reparat integral prejudiciul cauzat Uniunii, deși i s-a solicitat acest lucru, Comisia stabilește dacă este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat bazându-se și evaluarea pe toate circumstanțele cazului. Evaluarea respectivă se bazează, în special, pe natura și amploarea prejudiciului cauzat, precum și pe obligația generală prevăzută de dreptul internațional cutumiar de a repara integral prejudiciul cauzat de o faptă internațională ilicită.

Actele de punere în aplicare menționat la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18 alineatul (2).

- (2) Comisia selectează măsurile de răspuns adecvate ale Uniunii dintre cele prevăzute în anexa I. Ea stabilește care dintre măsurile respective sunt adecvate pe baza criteriilor de selecție și de elaborare prevăzute la articolul 11.

În actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia precizează motivele pentru care consideră că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul respectiv și motivele pentru care consideră că măsurile de răspuns ale Uniunii sunt adecvate în considerarea criteriilor menționate la articolul 11.

- (3) Măsurile de răspuns ale Uniunii se adoptată sub formă de:

- (a) măsuri cu aplicare generală; sau
- (b) măsuri care se aplică anumitor persoane fizice sau juridice care desfășoară sau ar putea desfășura activități care intră sub incidența articolului 207 din TFUE și care au legături cu guvernul țării terțe.

Măsurile de răspuns ale Uniunii menționate la primul paragraf litera (a) pot fi concepute astfel încât să afecteze anumite sectoare, regiuni sau operatori din țara terță, în conformitate cu normele privind originea și naționalitatea din anexa II.

- (4) În măsura în care măsura luată de țara terță constituie o faptă internațională ilicită, măsurile de răspuns ale Uniunii pot consta în măsuri care implică neîndeplinirea obligațiilor internaționale față de țara terță.
- (5) Comisia asigură coordonarea adoptării măsurilor de răspuns ale Uniunii cu măsurile pe care le adoptă în temeiul actelor juridice ale Uniunii, altele decât prezentul regulament, în scopul de a răspunde constrângerii economice în cazul respectiv.
- (6) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) prevede o dată de aplicare amânată, care nu poate fi mai târziu de 3 luni de la data adoptării sale, cu excepția cazului în care, în considerarea unor circumstanțe specifice, este prevăzută o dată de aplicare ulterioară.

Comisia stabilește respectiva dată, ținând seama de circumstanțele cazului, pentru a permite adresarea unei notificări țării terțe în temeiul alineatului (7) și pentru ca aceasta să înceteze constrângerea economică și, atunci când se solicită, să repare prejudiciul cauzat Uniunii.

- (7) La adoptarea actului de punere în aplicare menționat la alineatul (1), Comisia notifică țării terțe acest lucru și:
 - (a) solicită țării terțe să înceteze imediat constrângerea economică și, dacă este cazul și atunci când se solicită, să repare prejudiciul cauzat Uniunii;
 - (b) se oferă să negocieze o soluție cu țara terță; și

(c) notifică țării terțe faptul că se vor aplica măsurile de răspuns ale Uniunii, dacă nu încetează constrângerea economică și, după caz și atunci când se solicită, dacă țara terță nu repară prejudiciul cauzat Uniunii.

(8) În cazul în care Comisia deține informații credibile potrivit cărora constrângerea economică a încetat sau țara terță respectivă a luat măsuri concrete pentru a pune capăt constrângerii economice și, după caz, a reparat prejudiciul cauzat Uniunii înainte de amânarea datei de aplicare stabilite în conformitate cu alineatul (6), actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) prevede o nouă amânare a datei de aplicare. Această amânare are loc pentru o perioadă specificată în actul de punere în aplicare respectiv și este de așa natură încât să permită Comisiei să verifice încetarea efectivă a constrângerii economice.

În cazul în care dispune de astfel de informații credibile, Comisia publică un avis în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, indicând că dispune de astfel de informații, precum și data aplicării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (1), astfel cum a fost amânată în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat.

(9) În cazul în care țara terță încetează constrângerea economică și, după caz, repară prejudiciul cauzat Uniunii înainte de data aplicării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (1), Comisia adoptă un act de punere în aplicare care abrogă actul de punere în aplicare respectiv.

Actul de punere în aplicare de abrogare respectiv este adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18 alineatul (2).

- (10) În pofida alineatelor (7), (8) și (9), actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) poate prevedea că măsurile de răspuns ale Uniunii se aplică fără ca Comisia să solicite în prealabil țării terțe în cauză, în temeiul alineatului (7) litera (a), să înceteze constrângerea economică sau, după caz, să repare prejudiciul cauzat Uniunii, ori să notifice țării terțe în cauză, în temeiul alineatului (7) litera (c), că măsurile de răspuns ale Uniunii se vor aplica acolo unde, în cazuri justificate în mod corespunzător, acest lucru este necesar pentru protejarea drepturilor și intereselor Uniunii sau ale unui stat membru, în special a eficacității măsurilor de răspuns ale Uniunii.
- (11) În pofida alineatelor (6) și (8), în cazul în care constrângerea economică constă într-o amenințare de a aplica o măsură luată de o țară terță care afectează comerțul sau investițiile în conformitate cu articolul 2 alineatul (1), actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol se aplică de la data la care este aplicată măsura respectivă luată de o țară terță.

Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, indicând data aplicării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 9

Determinarea interesului Uniunii

Determinarea interesului Uniunii de a lua, de a suspenda, de a modifica sau de a înceta măsuri de răspuns ale Uniunii se bazează pe toate informațiile disponibile și constă într-o evaluare a diferitelor interese aflate în joc, privite în ansamblu. Aceste interese includ, în primul rând, protejarea capacității Uniunii și a statelor sale membre de a face alegeri suverane legitime fără constrângeri economice și toate celelalte interese ale Uniunii sau ale statelor membre specifice cazului, interesele operatorilor economici din Uniune, inclusiv ale industriilor din amonte și din aval, precum și interesele consumatorilor finali din Uniune afectați sau potențial afectați de constrângerea economică sau de măsurile de răspuns ale Uniunii.

Articolul 10

Condiții de aplicare a măsurilor de răspuns ale Uniunii în cazul anumitor persoane fizice sau juridice

- (1) În sensul articolului 8 alineatul (3) primul paragraf litera (b), o persoană fizică sau juridică poate fi considerată ca având legături cu guvernul țării terțe atunci când:
 - (a) guvernul respectiv deține în mod real peste 50 % din titlurile de participare ale unei astfel de persoane juridice, exercită direct sau indirect peste 50 % din drepturile de vot în cadrul acesteia sau are competența de a numi majoritatea administratorilor săi sau de a direcționa din punct de vedere juridic activitățile sale în orice alt mod;

- (b) o astfel de persoană beneficiază de drepturi sau privilegii exclusive sau speciale acordate în drept sau în fapt de către guvernul țării terțe în cauză, dacă își desfășoară activitatea într-un sector în care guvernul respectiv limitează numărul de furnizori sau cumpărători la unul sau mai mulți sau dacă guvernul respectiv îi permite, direct sau indirect, să exercite practici care împiedică, restricționează sau denaturează concurența; sau
 - (c) o astfel de persoană acționează efectiv în numele sau sub conducerea sau la inițiativa guvernului țării terțe în cauză.
- (2) În cazul în care Comisia are motive să creadă că o persoană fizică sau juridică îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 8 alineatul (3) primul paragraf litera (b) și are în vedere adoptarea unor măsuri de răspuns ale Uniunii cu privire la persoana respectivă, informează persoana respectivă despre următoarele:
- (a) motivele pentru care Comisia consideră că persoana respectivă îndeplinește criteriile respective;
 - (b) măsurile de răspuns ale Uniunii pe care Comisia intenționează să le adopte cu privire la persoana respectivă;
 - (c) posibilitatea ca persoana respectivă să prezinte, într-un termen rezonabil, observații cu privire la îndeplinirea de către persoana respectivă a criteriilor respective.

- (3) În sensul alineatului (2), Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, dacă este posibil, informează direct persoana în cauză.

În avizul respectiv, Comisia oferă celorlalte părți interesate posibilitatea de a prezenta observații.

- (4) În sensul prezentului articol, Comisia poate cere orice informații pe care le consideră relevante, inclusiv prin solicitarea unor astfel de informații de la statele membre.
- (5) Fără a aduce atingere articolului 12, atunci când, după adoptarea măsurilor de răspuns ale Uniunii menționate la articolul 8 alineatul (3) primul paragraf litera (b), se transmit Comisiei noi dovezi substanțiale, Comisia analizează dacă persoanele în cauză continuă să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 8 alineatul (3) primul paragraf litera (b) și informează în consecință persoanele în cauză.

Articolul 11

Criterii pentru selectarea și elaborarea măsurilor de răspuns ale Uniunii

- (1) Măsurile de răspuns ale Uniunii sunt proporționale și nu depășesc nivelul prejudiciului cauzat Uniunii, ținând seama de gravitatea constrângerii economice, de impactul său economic asupra Uniunii sau asupra unui stat membru și de drepturile Uniunii și ale statelor sale membre.

- (2) Comisia selectează și elaborează măsuri de răspuns adecvate ale Uniunii pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a celor obținute în temeiul articolului 13, și ținând seama de determinarea efectuată în temeiul articolului 5, de criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (2), de determinarea interesului Uniunii în temeiul articolului 9, de orice acțiune relevantă întreprinsă în temeiul politicii externe și de securitate comune a Uniunii, precum și de următoarele criterii:
- (a) eficacitatea măsurilor de răspuns ale Uniunii în ceea ce privește încetarea constrângerii economice și, atunci când se solicită, repararea prejudiciului cauzat Uniunii;
 - (b) evitarea sau reducerea la minimum a impactului negativ asupra:
 - (i) actorilor Uniunii afectați de măsurile de răspuns ale Uniunii, având în vedere, printre altele, disponibilitatea de alternative pentru astfel de actori, cum ar fi surse alternative de aprovizionare cu bunuri sau servicii;
 - (ii) mediului de investiții din Uniune sau dintr-un stat membru, inclusiv a impactului asupra politicii de ocupare a forței de muncă și de dezvoltare regională;
 - (c) evitarea sau reducerea la minimum a impactului negativ asupra promovării creșterii economice și a ocupării forței de muncă prin protecția drepturilor de proprietate intelectuală ca mijloc de promovare a inovării și a unei economii bazate pe cunoaștere în Uniune sau într-un stat membru;

- (d) potențialul de a oferi ajutor operatorilor economici din Uniune afectați de constrângerea economică;
- (e) evitarea sau reducerea la minimum a efectelor negative ale măsurilor de răspuns ale Uniunii asupra altor politici sau obiective ale Uniunii;
- (f) evitarea sarcinii administrative disproporționate și a costurilor disproporționate în aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii;
- (g) existența și natura oricăror măsuri de răspuns adoptate de țările terțe afectate de aceleași constrângeri economice sau de constrângeri economice similare, inclusiv, după caz, orice coordonare în temeiul articolului 7;
- (h) orice criterii relevante stabilite în dreptul internațional.

La selectarea măsurilor de răspuns ale Uniunii, Comisia acordă prioritate măsurilor care asigură în modul cel mai eficace respectarea criteriilor prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b).

- (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), atunci când selectează și elaborează o măsură de răspuns adecvată care afectează o procedură prin care o autoritate publică din Uniune acordă autorizații, înregistrări, licențe sau alte drepturi unei persoane fizice sau juridice în scopul desfășurării activităților comerciale ale acesteia, Comisia are în vedere adoptarea unor măsuri de răspuns ale Uniunii în următoarea ordine ierarhică:
- (a) măsuri care afectează procedurile inițiate după intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 8 alineatul (1);
 - (b) dacă măsurile menționate la litera (a) de la prezentul alineat nu sunt disponibile, măsurile care afectează procedurile care nu au fost încă finalizate la intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 8 alineatul (1).

În cazul în care niciuna dintre măsurile menționate la primul paragraf nu este posibilă, Comisia poate, în circumstanțe excepționale, să ia în considerare alte măsuri de răspuns, atunci când s-a demonstrat, în lumina informațiilor și a opiniilor obținute în temeiul articolului 13, că aceste alte măsuri ar asigura eficacitatea, fără a afecta în mod disproporționat industriile din amonte, industriile din aval sau consumatorii finali din Uniune și nici nu ar impune o sarcină disproporționată asupra procesului de administrare a reglementărilor naționale relevante.

Atunci când selectează și elaborează o măsură de răspuns a Uniunii menționată la primul paragraf, Comisia ține seama de nivelul de armonizare și acordă prioritate măsurilor care afectează procedurile aplicate la nivelul Uniunii sau într-un domeniu în care există o legislație extinsă a Uniunii.

Măsurile de răspuns ale Uniunii menționate la primul paragraf nu trebuie să interfereze cu deciziile administrative ale autorităților Uniunii și ale autorităților statelor membre care se bazează pe evaluarea dovezilor științifice.

- (4) Dacă acest lucru este necesar pentru realizarea obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate adopta măsuri de răspuns ale Uniunii care afectează accesul investițiilor străine directe în Uniune sau comerțul cu servicii și care se aplică serviciilor furnizate sau investițiilor directe efectuate în cadrul Uniunii de către una sau mai multe persoane juridice stabilite în Uniune și deținute sau controlate de persoane din țara terță.

Comisia poate adopta astfel de măsuri de răspuns ale Uniunii în cazul în care, dacă nu le-ar aplica unor astfel de servicii furnizate sau investiții directe efectuate, ar fi insuficient pentru a realiza în mod eficace obiectivele prezentului regulament, în special dacă efectul măsurilor de răspuns ale Uniunii ar putea fi evitat sau eludat de țara terță sau de persoana în cauză în absența respectivelor măsuri.

Atunci când evaluează dacă să adopte astfel de măsuri de răspuns ale Uniunii, Comisia ia în considerare, printre altele, următoarele criterii, pe lângă cele prevăzute la alineatele (1) și (2):

- (a) structura comerțului cu servicii și a investițiilor în sectorul vizat de măsurile de răspuns ale Uniunii avute în vedere și riscul de evitare sau eludare de către țara terță sau de către persoana în cauză a oricăror măsuri de răspuns ale Uniunii care nu se aplică serviciilor furnizate sau investițiilor directe efectuate în cadrul Uniunii;
- (b) posibila contribuție efectivă a măsurilor de răspuns ale Uniunii menționate la primul paragraf la obținerea încetării constrângerii economice și la repararea prejudiciului cauzat Uniunii;
- (c) existența unor măsuri alternative capabile să obțină încetarea constrângerii economice și repararea prejudiciului cauzat Uniunii care sunt disponibile în mod rezonabil și care sunt mai puțin restrictive în ceea ce privește comerțul cu servicii sau investițiile în cadrul Uniunii.

Adoptarea unor astfel de măsuri de răspuns ale Uniunii trebuie justificată în mod corespunzător în actul de punere în aplicare menționat la articolul 8 alineatul (1), având în vedere criteriile stabilite la prezentul alineat.

Articolul 12

Modificarea, suspendarea și încetarea măsurilor de răspuns ale Uniunii

- (1) Comisia reexaminează în mod continuu constrângerea economică și eficacitatea măsurilor de răspuns ale Uniunii și efectele acestora asupra interesului Uniunii.
- (2) În cazul în care țara terță suspendă constrângerea economică, Comisia suspendă aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii pe durata suspendării constrângerii de către țara terță.

În cazul în care țara terță și Uniunea sau statul membru în cauză au încheiat un acord, inclusiv pe baza unei propuneri din partea țării terțe respective, de a supune chestiunea unei proceduri internaționale de arbitraj de către o parte terță a cărei decizie are caracter obligatoriu iar țara terță respectivă își suspendă măsurile de constrângere economică, Comisia suspendă aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii pe durata procedurilor de arbitraj.

În cazul în care o decizie în urma arbitrajului sau o tranzacție cu țara terță necesită punerea în aplicare de către țara terță, Comisia suspendă aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii cu condiția ca țara terță să fie angajată în punerea în aplicare a deciziei respective în urma arbitrajului sau a tranzacției.

Comisia suspendă sau reia aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii dacă este necesar având în vedere interesul Uniunii determinat în temeiul articolului 9 sau dacă este necesar pentru a facilita continuarea implicării, în temeiul articolului 6 alineatul (3) după adoptarea măsurilor de răspuns ale Uniunii.

Comisia suspendă sau reia aplicarea măsurilor de răspuns ale Uniunii prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18 alineatul (2).

- (3) În cazul în care este necesar să se aducă modificări măsurilor de răspuns ale Uniunii, ținând seama de articolele 2 și 11, sau de evoluțiile ulterioare, inclusiv de reacția țării terțe, Comisia modifică, după caz, măsurile de răspuns ale Uniunii, prin intermediul actelor de punere în aplicare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18 alineatul (2).

- (4) Comisia încetează măsurile de răspuns ale Uniunii în oricare dintre următoarele circumstanțe:
- (a) constrângerea economică a încetat și, în cazul în care Consiliul a decis să solicite repararea prejudiciului cauzat Uniunii în temeiul articolului 5 alineatul (10), prejudiciul cauzat Uniunii a fost reparat;

- (b) constrângerea economică a încetat, dar țara terță nu a reparat prejudiciul cauzat Uniunii, în ciuda faptului că Consiliul a decis să solicite repararea prejudiciului cauzat Uniunii în temeiul articolului 5 alineatul (10), cu excepția cazului în care este necesar să se mențină măsurile pentru a atinge obiectivul prezentului regulament, ținând seama de toate circumstanțele cazului respectiv;
- (c) s-a ajuns la o soluție convenită de comun acord;
- (d) o decizie cu caracter obligatoriu emisă în cadrul unei proceduri internaționale de arbitraj de către o parte terță care vizează chestiunea constrângerii economice impune încetarea măsurii de răspuns a Uniunii; sau
- (e) încetarea măsurilor de răspuns ale Uniunii este oportună în lumina interesului Uniunii, determinat în temeiul articolului 9.

Comisia dispune încetarea măsurilor de răspuns ale Uniunii prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18 alineatul (2).

- (5) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, cum ar fi în scopul evitării prejudiciilor ireparabile pentru Uniune sau pentru un stat membru sau în scopul continuării asigurării corelării cu obligațiile Uniunii în temeiul dreptului internațional, ca urmare a suspendării sau a încetării constrângerii economice, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile pentru a suspenda sau pentru a modifica măsurile de răspuns ale Uniunii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (3) și rămân în vigoare pentru o perioadă de maximum 2 luni.

Articolul 13

Obținerea de informații referitoare la măsurile de răspuns ale Uniunii

- (1) Comisia solicită înainte de adoptarea sau modificarea măsurilor de răspuns ale Uniunii, și poate solicita înainte de suspendarea sau încetarea unor astfel de măsuri, informații și opinii cu privire la impactul economic asupra operatorilor economici din Uniune prin intermediul unui aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, prin intermediul altor mijloace de comunicare publică adecvate.

Avizul indică data până la care trebuie să fie transmise informațiile și opiniile Comisiei.

Comisia poate începe obținerea informațiilor și a opiniilor menționate la primul paragraf în orice moment pe care îl consideră adecvat.

- (2) În sensul alineatului (1), Comisia informează și consultă părțile interesate, în special asociațiile care acționează în numele operatorilor economici din Uniune și sindicatele, care ar putea fi afectate de eventualele măsuri de răspuns ale Uniunii, precum și autoritățile statelor membre implicate în pregătirea sau punerea în aplicare a legislației care reglementează domeniile care ar putea fi afectate de măsurile respective.

- (3) Fără a întârzia în mod nejustificat adoptarea de măsuri de răspuns ale Uniunii, Comisia identifică opțiunile posibile pentru eventualele măsuri de răspuns ale Uniunii și solicită informații și opinii, în special, cu privire la:
- (a) impactul unor astfel de măsuri asupra actorilor din țări terțe și asupra concurenților acestora, a partenerilor de afaceri sau a clienților din Uniune, precum și asupra utilizatorilor, a consumatorilor finali sau a angajaților din Uniune;
 - (b) interacțiunea dintre aceste măsuri și legislația relevantă din statele membre;
 - (c) sarcina administrativă care ar putea fi generată de astfel de măsuri.
- (4) Comisia ține seama în cea mai mare măsură posibilă de informațiile și opiniile obținute în temeiul prezentului articol.

Atunci când prezintă proiectul de act de punere în aplicare comitetului, în contextul procedurii de examinare menționate la articolul 18 alineatul (2), Comisia furnizează în scris o analiză a măsurilor avute în vedere și a potențialului impact al acestora.

Analiza respectivă include o evaluare aprofundată a impactului atât asupra industriilor din amonte și din aval, cât și asupra consumatorilor finali din Uniune și, dacă este cazul, evidențiază eventualul impact disproporționat.

- (5) Comisia solicită informații și opinii în mod specific de la părțile interesate relevante în scopul adoptării de acte de punere în aplicare cu aplicare imediată în conformitate cu articolul 12 alineatul (5), cu excepția cazului în care situația excepțională ce decurge din motive imperative de urgență este de așa natură încât obținerea de informații și opinii nu este posibilă sau nu este necesară din motive obiective, de exemplu pentru a asigura respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii.

Articolul 14

Punctul de contact unic

- (1) Comisia pune la dispoziție un punct de contact unic în cadrul Comisiei pentru aplicarea prezentului regulament și coordonarea sa cu orice acte juridice relevante din dreptul Uniunii și pentru obținerea de informații și furnizarea de analize de costuri și de date pentru a determina natura constrângerii economice.
- (2) În sensul prezentului regulament, punctul de contact unic trebuie să fie, cu respectarea deplină a principiului confidențialității, principalul punct de contact pentru întreprinderile din Uniune și părțile interesate private afectate de constrângerea economică, inclusiv în ceea ce privește asistența care urmează să fie acordată respectivelor întreprinderi și părți interesate în contextul constrângerii economice în curs.

Articolul 15
Confidențialitate

- (1) Informațiile primite în temeiul prezentului regulament pot fi utilizate exclusiv în scopul în care au fost furnizate, solicitate sau obținute.
- (2) O persoană care furnizează informațiile menționate la alineatul (1) poate solicita ca astfel de informații să fie tratate drept confidențiale. Cererea respectivă este însoțită de un rezumat neconfidențial și pertinent al informațiilor în cauză sau de o expunere a motivelor care explică de ce informațiile în cauză nu pot fi rezumate.
- (3) Parlamentul European, Consiliul, Comisia, statele membre sau funcționarii acestora nu dezvăluie niciun fel de informații de natură confidențială primite în temeiul prezentului regulament, fără autorizația specifică a persoanei care furnizează astfel de informații.
- (4) Alineatele (2) și (3) nu împiedică Comisia să divulge informații generale sub forma unui rezumat pertinent, cu condiția ca divulgarea să nu permită cunoașterea identității persoanei care le-a furnizat.

Divulgarea unor astfel de informații generale ține cont de interesul legitim al părților interesate de a nu se dezvălui informații confidențiale.

- (5) Funcționarii statelor membre au obligația de a păstra secretul profesional cu privire la orice informație confidențială de care au luat cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor oficiale în legătură cu prezentul regulament.
- (6) Comisia furnizează un sistem securizat și criptat pentru a sprijini cooperarea directă și schimbul de informații cu funcționarii statelor membre.

Articolul 16

Normele privind originea și naționalitatea

- (1) În sensul prezentului regulament, originea unui bun sau serviciu sau naționalitatea unui furnizor de servicii, investitor sau titular de drepturi de proprietate intelectuală se determină în conformitate cu anexa II.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 17 pentru a modifica punctele 2 și 3 din anexa II pentru a ține seama de evoluțiile relevante ale instrumentelor internaționale și de experiența acumulată în aplicarea prezentului regulament sau a altor acte ale Uniunii.

Articolul 17

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 16 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de 5 ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin 9 luni înainte de încheierea perioadei de 5 ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin 3 luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 16 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 18

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 19
Raportare și revizuire

- (1) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 182/2011, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul, periodic și în timp util, despre evoluțiile relevante ale aplicării prezentului regulament pe durata examinării măsurilor luate de o țară terță, inclusiv începerea examinării, colaborarea cu țara terță și cooperarea internațională, precum și în perioada în care sunt în vigoare măsurile de răspuns ale Uniunii.

Având în vedere informațiile primite, Parlamentul European sau Consiliul poate invita Comisia, dacă este cazul, la un schimb de opinii.

Parlamentul European își poate exprima punctul de vedere prin orice mijloace adecvate.

- (2) Comisia evaluează măsurile de răspuns ale Uniunii, adoptate în temeiul articolului 8, în termen de 6 luni de la încetarea acestora, ținând seama de contribuțiile părților interesate, de informațiile furnizate de Parlamentul European și de Consiliu, precum și de orice alte informații relevante, și prezintă un raport de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

Prin raportul de evaluare se examinează eficacitatea și funcționarea măsurilor de răspuns ale Uniunii și, după caz, se trag concluzii privind obiectivele viitoarelor măsuri de răspuns ale Uniunii, precum și reexaminarea prezentului regulament în temeiul alineatului (3).

- (3) În termen de cel mult 3 ani de la adoptarea primului act de punere în aplicare în temeiul articolului 5 sau ... [în termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], în funcție de care dintre aceste date survine mai întâi, și, ulterior, o dată la 5 ani, Comisia revizuieste prezentul regulament și punerea lui în aplicare și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. În sensul revizuirii respective, Comisia acordă o atenție deosebită oricăror probleme care pot apărea în ceea ce privește relația dintre prezentul regulament și alte instrumente existente ale Uniunii.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Măsuri de răspuns ale Uniunii în temeiul articolului 8

1. Impunerea unor taxe vamale noi sau mai mari, inclusiv reinstituirea taxelor vamale la nivelul națiunii celei mai favorizate sau impunerea unor taxe vamale care depășesc nivelul națiunii celei mai favorizate sau introducerea oricăror taxe suplimentare la importul sau exportul de mărfuri, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile în ceea ce privește orice concesi tarifare.
2. Introducerea sau creșterea restricțiilor la importul sau exportul de mărfuri, inclusiv, după caz, la mărfurile supuse unui control al exporturilor, indiferent dacă restricțiile respective sunt puse în aplicare prin intermediul contingentelor, al licențelor de import sau export sau al altor măsuri, prin introducerea sau creșterea restricțiilor la plata mărfurilor, care pot constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile.
3. Introducerea de restricții privind comerțul cu mărfuri, puse în aplicare prin intermediul măsurilor aplicabile mărfurilor aflate în tranzit sau al măsurilor interne aplicabile mărfurilor, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile.

4. Următoarele măsuri, care pot constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile privind dreptul de a participa la procedurile de licitație în domeniul achizițiilor publice:
- (a) excluderea bunurilor, a serviciilor sau a furnizorilor de bunuri sau servicii din țara terță în cauză de la procedurile de achiziții publice, sau excluderea de la procedurile de achiziții publice a ofertelor a căror valoare totală este alcătuită, într-o proporție care depășește 50 %, din bunuri sau servicii originare din țara terță în cauză, cu excepția cazului în care este necesar un procent mai mic, având în vedere circumstanțele excepționale ale cazului respectiv, și cu condiția ca procentul rămas de bunuri sau servicii să nu facă obiectul angajamentelor asumate de Uniune în temeiul Acordului privind achizițiile publice (AAP) încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului sau al unui alt acord privind achizițiile publice încheiat între Uniune și o țară terță, alta decât țara terță în cauză; sau
 - (b) impunerea unei ajustări a punctajului¹ pentru ofertele de bunuri sau servicii din țara terță în cauză sau pentru ofertele furnizorilor de bunuri sau servicii din țara terță în cauză;

¹ Ajustarea punctajului înseamnă obligația autorităților contractante sau a entităților contractante care desfășoară proceduri de achiziții publice de a reduce relativ, sub rezerva anumitor excepții, punctajul unei oferte care rezultă în urma evaluării acesteia, pe baza criteriilor de atribuire a contractului definite în documentele relevante ale achiziției publice, cu un anumit procent. În cazurile în care prețul sau costul este singurul criteriu de atribuire a contractului, ajustarea punctajului înseamnă creșterea relativă, în scopul evaluării ofertelor, cu un anumit procent, a prețului oferit de un ofertant.

5. Impunerea de măsuri care afectează comerțul cu servicii, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile în materie de comerț cu servicii.
 6. Impunerea de măsuri care afectează accesul investițiilor străine directe în Uniune, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile.
 7. Impunerea de restricții privind protecția drepturilor de proprietate intelectuală sau exploatarea lor comercială, în raport cu titularii de drepturi care sunt resortisanți ai statului terț în cauză, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile privind aspectele legate de comercializarea drepturilor de proprietate intelectuală.
 8. Impunerea de restricții pentru activitățile bancare, de asigurări, accesul la piețele de capital ale Uniunii și pentru alte activități de servicii financiare, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile în ceea ce privește serviciile financiare.
 9. Introducerea sau creșterea restricțiilor privind posibilitatea de a introduce pe piața Uniunii mărfuri care intră sub incidența actelor juridice ale Uniunii privind produsele chimice, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile.
 10. Introducerea sau creșterea restricțiilor privind posibilitatea de a introduce pe piața Uniunii mărfuri care intră sub incidența legislației sanitare și fitosanitare a Uniunii, care poate constitui, după caz, neexecutarea obligațiilor internaționale aplicabile.
-

ANEXA II

Normele privind originea și naționalitatea

1. Originea unei mărfi se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
2. Originea unui serviciu, inclusiv a unui serviciu furnizat în domeniul achizițiilor publice se stabilește pe baza naționalității persoanei fizice sau juridice care îl furnizează.

Naționalitatea furnizorului de servicii se consideră a fi:

- (a) în cazul unei persoane fizice, țara al cărei resortisant este persoana respectivă sau în care aceasta are drept de ședere permanentă;
- (b) în cazul unei persoane juridice, una dintre următoarele:
 - (i) dacă serviciul este furnizat în alt mod decât prin intermediul unei prezențe comerciale în Uniune, țara în care este constituită sau este organizată în alt fel persoana juridică în temeiul legislației din țara respectivă și pe teritoriul căreia persoana juridică este implicată în operațiuni comerciale substanțiale;

¹ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

- (ii) dacă serviciul este furnizat prin intermediul unei prezențe comerciale în Uniune:
- (a) dacă persoana juridică este implicată în operațiuni comerciale substanțiale pe teritoriul statului membru în care este stabilită persoana juridică astfel încât să aibă o legătură directă și efectivă cu economia statului membru respectiv, cea a statului membru în care este stabilită sau, dacă măsurile de răspuns ale Uniunii se aplică persoanei respective, naționalitatea sau locul de rezidență permanentă a persoanei fizice sau juridice sau a persoanei ori persoanelor care dețin sau controlează persoana juridică în Uniune;
 - (b) dacă persoana juridică care furnizează serviciul nu este implicată în operațiuni comerciale substanțiale astfel încât să aibă o legătură directă și efectivă cu economia statului membru în care este stabilită, originea persoanelor fizice sau juridice care o dețin sau o controlează.

Se consideră că persoana juridică este „deținută” de persoane dintr-o anumită țară dacă persoane din țara respectivă sunt beneficiarii reali a peste 50 % din titlurile de participare ale persoanei juridice respective și se consideră că persoana juridică este „controlată” de persoane dintr-o anumită țară dacă persoane din țara respectivă au competența de a numi majoritatea administratorilor săi sau de a direcționa din punct de vedere juridic activitățile sale în orice alt mod;

3. Naționalitatea unei investiții este:

- (a) dacă investiția este angajată în operațiuni comerciale substanțiale pe teritoriul statului membru în care este stabilită investiția, astfel încât să aibă o legătură directă și efectivă cu economia statului membru respectiv, naționalitatea statului membru în care este stabilită sau, dacă măsurile de răspuns ale Uniunii se aplică persoanei fizice sau juridice care deține sau controlează investiția în Uniune, naționalitatea sau locul de rezidență permanentă a persoanei fizice sau juridice;
- (b) dacă investiția nu este angajată în operațiuni comerciale substanțiale astfel încât să aibă o legătură directă și efectivă cu economia statului membru în care este stabilită, naționalitatea persoanei fizice sau juridice care o deține sau o controlează.

Se consideră că investiția este „deținută” de persoane dintr-o anumită țară dacă persoane din țara respectivă sunt beneficiarii reali a peste 50 % din titlurile de participare ale investiției și se consideră că investiția este „controlată” de persoane dintr-o anumită țară dacă persoane din țara respectivă au competența de a numi majoritatea administratorilor săi sau de a direcționa din punct de vedere juridic activitățile sale în orice alt mod;

4. În ceea ce privește aspectele legate de comercializarea drepturilor de proprietate intelectuală, termenul „resortisanți” se înțelege în același sens ca cel utilizat la articolul 1 alineatul (3) din Acordul OMC privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) și în modificările viitoare ale acestuia.
